

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četrt leta „ 1.10
Pri osušanilih in tako tudi pri „po-
laricah“ se plačuje za navadno trisop-
no vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „
Za večje črke po prostoru

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah na Starem trgu in v Nanski ulici in v prodajalnici G. Likarja v Semeniških ulicah h. št. 10.

Dopisi naj se pošiljajo uredništvu Via Mercato 12, naročnika pa opravništvu „Soča“ Via Seminario št. 10.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delavcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglašajo pri opravištvu.

Katoliški shod na Dunaji.

(Ponatis iz „Rimskega Katolika.“)

1. Po čem naj shod teži.

V vaših vrstah je Avstrija, pogumni junaki, ki ste se osrčili katoliški prapor razviti v središču mnogonarodne Avstrije, na starodavnem Dunaji. Res si cer, da ni ga več poznati nekdanjega katoliškega Dunaja, živ gospodari po njem, lebožni rod, ki je zatajil vero slavnih očetov, se spreha po širokih ulicah. Vender nekaj ima še Dunaj: še moli visoko v oblake sivi zvonik sv. Stefana, priča nekdanjih atisk, še se sveti na njem križ; še stoji častitljivi očrneli grad Habsburžanov; veliko viharjev je prihrulo vže čez nj, branila ga je zvestoba avstrijskih narodov; še stoji!

Ti dve ste znamenji, ki nas vežejo vse, koliker nas biva po prostrani Avstriji, znamenji, po katerih se ozirajo naše oči.

Pogumno! Na delo!

Avstrija se mora pomladiti, skoz in skoz preroditi. Prerojenje pa se mora pričeti od znotraj, v razumu, v srci avstrijskih državljanov. Pred vsem treba tedaj razgati megle racionalizma in liberalizma, da nam spet jasno, čisto zasije solnce katoliške resnice. V to moramo javno zavračati laži in napade na katoliško cerkev ter pobijati liberalna zmote; ob enem pa tudi razjasnjevati krščanska načela ter jih vpotrebjevati na razne stroke javnega in privatnega življenja. Čistost načelnega naziranja in odločnost, ki si ostane dosledna do zadnje pičice, v tem obstoji dandanes rešivno geslo katoliške Avstrije.

Da se duševno preporedimo, moramo od države zahtevati, da vrne šolo cerkvi prostost in neodvisnost poduka in vzgoje, to je druga točka, od katere ne smemo odjenjati niti za pičico. Od najnižje ljudske šole do vseučilišča tiče cerkvi vodstvo v podučevanju. Prihijimo s tem, da spravimo enkrat v veljavo vsaj Liechtensteinov predlog; katoliško vseučilišče v Solnogradu pa mora biti za zdaj smoter, za katerim moramo težiti vsi avstrijski katoličani.

Avstrijsko razumnost je skoraj skoz in skoz versko indiferentno ali celo cerkvi izrecno sovražna, zato ker nimamo le enega javnega višega učilišča, ki bi bilo osnovano po duhu katoliške cerkve.

Osnovati moramo javno katoliško stranko, Francija, Italija, Nemčija imajo dobro organizovane katoliške stranke, katoliška Avstrija — scamota! — ni-

ma je še. Pa kaj — katoliška stranka? Katoličani v Avstriji niso stranka, ker Avstrija je po početku, po poklici, po ogromni večini skoz in skoz katoliška, tako da nekatoliški elementi niso opravičeni, največ, kar se more zahtevati je, da se jih trpi. Toda ker je zavest katoliška vže toliko zatemnela, ker smo tako daleč prišli, da v resnici liberalci in žid več vkažeta, kakor katoličan, moramo računati z dejanskimi razmerami, in te nam res nalagajo, nas poživljejo, da si osnujemo katoliško stranko v javnem življenju, ker ni je še. V državnem zboru mora ta dobiti konkretno obliko ter od tu vplivati na postavodajstvo in na prepored katoliške Avstrije.

Toda pri tem se nikdar ne ločimo od desnice, ki dandanes gospoduje v naši parlamentarni borbi. Nje se oklenimo, saj v nji sedi precejšnje število odličnih katolikov, nji dovažamo po novih volitvah katoliških mož in avstrijskega ljudstva, da se katoliško prerodi in ojači, da počasi prodre v nji katoliška ideja, da mine iz nje pomišljavost, ozirljivost in znana bojazljivost, ki se vsakrat razodeva, ko gre za katoliško stvar.

Pri tem pa si moramo globoko vtisniti resnico, da je javno življenje in politika v najožji, v bistveni zvezi z vero. Ne bodimo one vrste katoliki, kakor tišči državni poslanec, ki je nedavno v državnem zboru svet prepričeval, da sedanja liberalna, radikalna levica ni sovražna Kristusu in cerkvi, češ, ona deluje le v politiki, ta pa nima ničesar opraviti z vero! To je eden tistih nazorov, po katerih se od pravih katolikov ločijo tako zvani liberalni. Ne, pamet in še bolj skušnja nas uči, da politična vprašanja, posebno pa dandanes, ko država steza roke po šoli, po zakonu, po konkordatih, segajo globoko v vero in cerkev. Vera je moč, ki prešinja kakor vsega človeka, tako tudi vse človeško zadeve, zasobne in javne. Kakor ni nasproti Bogu mogoče človeku indiferentnemu biti v nobeni reči, tako se tudi veri in njenemu vplivanju ne more izogniti. Vse, kar se v politiki véini in vkreni, je, dasi še tako neznamenito, vender konečno ali v zmislu, verskem, ali protiverskem, tudi če so čisto socialne in narodno-gospodarsvene reforme.

Zapomnimo si zlate besede: „Die heutigen politischen Parteien gruppieren sich nach den religiösen Anschauungen.“ Tako je bilo in tako bo. Kristus, ki je vzkazal dati Bogu, kar je Božje, je ob enem vzkazal dati tudi cesarju, kar je cesarjevega. Tako so tudi delali in i njegovi apostoljani; tako so ravnali pravi kristija-

ni vseh časov, ki so bili vedno najzvestejši državljani. Nasprotniki Kristusovi pa, farizeji, kakor niso služili Bogu, tako so se puntali tudi cesarju. In mislite, da je dandanes v Avstriji drugačije? Kdo škilja čez avstrijske meje? Morda katoliški Tirolci? Kje je bilo l. 1848 ognjišče revolucije, ki je žugala pravreči cesarjev prestol? Odgovorite, liberalci! No, kdo bi se temu pač čudil? Liberalci, ki sametuje najsvetejšo, najbolj častljivo avtoriteto, božjo avtoriteto katoliške cerkve, se bo klanjal človeški, posvetni avtoriteti? Njemu bo avstrijski cesar vud nego Bog?!

Ker vže o tem govorimo, se mi zdi skoraj greh, da ne bi sém postavil iz večkrat omenjene zlate knjige še naslednje besede:

„Die moderne Irrlehre hat sich in der Politik concentrirt und krystallisiert, und der humanistische Gott-Staat ist die Ketzerei geworden. Daher sorgt die blaue und die rothe Meute so ängstlich dafür, dass sich die Priester doch ja heileibe nicht mit Politik befassen, und nimmt, trotz ihrer sonstigen Begeisterung für Denk- und Redefreiheit, den Prediger, welcher ein Wort wagt, kriminalistisch in's Gebet.“

Ganz dieselbe Scheidung der Geister ist in Oesterreich eingetreten. Gut-kaiserlich ist der christlich geliebte Kern der Völker, die Bastarden-Zucht des Josephinismus bevölkert die Redehallen der Liberalen und den Tempel der blauen Loge, die beschnittenen und unbeschnittenen Feinde des Christenthumes harren des Augenblickes, in dem sie auf die Hofburg die Inschrift „National-Eigenthum“ setzen, die im Kämmerlein gehütete rothe Fahne aus den Mansarden aushängen dürfen, und die Gross-Beamten des schottischen Gross-Orients die Erbschaft der Habsburger antreten sollen.

Der tiefste Grund des europäischen Sturmes der Maurerei gegen die katholische Kirche ist der satanische Hass gegen Gott, gegen die natürliche Gesellschaft oder den Staat und gegen die übernatürliche Gesellschaft, die Kirche. Dieser Hass ist nicht bloss antireligiöser, sondern ganz besonders ein politischer. Ueber die Altäre weg zu den Thronen! Das ist der Schlachtruf.“

Te resnice si moramo katoličani živo predočevati. Smo edini v glavnih nazorih, po tem smo nepremagljivi. In hoc signo vinces!

2. Kaj treba po shodu.

Sicer pa je neobhodno potrebno, da se po drugem katoliškem shodu ne vlezemo ter spimo morda

LISTEK.

Katoliški liberalizem — postis perniciosisima.

(Ponatis iz „Rimskega Katolika.“)

Najpogubnija kuga! To je pad prejasno iz vsega, kar smo doslej rekli o tem novodobnem Proteji.

Kuga — časno in večno pogubna katoličanom. Naše odrešenje, naše zveličanje je v spoznanji resnice: Spoznali boste resnico in resnica vas bo osvobodila. Katoliški liberalizem pa spajajoč resnico z lažjo zatemnjuje katoličanom spoznanje resnice. Katoliški liberalci se ne bo dal za katoliško resnico nikdar tako vgriti, da jo bo odločno branil in zagovarjal kot izključljivo tako. Vsaka dogmatična definicija ali ga v oči bode, ali vsaj mu ni umestna. Očitni, neoporekljivi znaki katoliške resnice n. pr. čudesi, sp. predmet, o katerem najraje — molči. Nič mu manj ne vgaja kakor znani stavek: Zvenaj katoliške cerkve ni zveličanja. Katoliško krščanstvo najraje pojasnjuje od navedene strani in kaže njegovo dobrodejno vplivanje na človeštvo. Ne da bi drugovercem dokazal katoliško resnico, marveč katoličanom priporoča spravljivost in ljubezen do drugovercev, katera ima prekrti in poravnati tudi versko različnost, češ, saj so tudi drugoverci ljudje, dobri, pošteni. Da, pošteni mu je vsani biti ne le akatolik, ampak tudi materijalist, panteist.

Naravno, da mora v katoličanih, ki se jim pridiga tak evangelij, počasi zatemneti versko-katoliška zavest, da začenjajo versko spoznanje smatrati za nekaj manj važnega, manj potrebnega, ter jamejo staviti naravno navedenost nad vero in versko življenje. Taki katoličani morajo počasi zabresti v verski indiferentizem, ki zanikuje znani temeljni zakon krščanskega življenja: Pravični živi iz vere.

Omissis.

Povdarjaje, priporoča mir in ljubezen nad versko čistost se liberalni katoliki — morda nevedoma in nehotoma — bratijo s tistimi, kateri iz vsega krščanstva drugega ne spregamejo nego zapoved ljubezni, Boga drugači ne poznajo, nego vkoliker je ljubezen, kakor ga določuje sv. Janez; da, bližajo se in na pol poti naproti pridejo apostolom občečloveške ljubezni — brez vere, brez Boga — bratom masonom. Saj ti nič bolj sično ne žele, kakor kar mogoče molčati o veri, prezirati jo, a mesto nje pridigati le bratstvo, ljubezen, vsmiljenje, kakor naš Stritar!

Toda še v drugem oziru služijo liberalni katoliki masonom, posebno njih socialističnim nakanam. Socialisti težje namreč se vseni močni po tem, da bi izpodkopali v cerkvi in državi sedanji društveni red; ta pa je postavljen na princip avtoritete, princip, ki ga je katoliška cerkev se svojo čeznaravno močjo vtrdila in posvetila. To avtoriteto skušajo na razne načine omajati, rušiti, dobro ved, da pade z njo prestol in oltar. K temu jim pa pot vglajajo najbolj liberalni

katoliki. Njim je, kakor spriduče Segur, prirojena mržnja do vsake prave in postavne avtoritete, bodisi v veri ali politiki. Saj tako radi podrejujejo lastnemu mnenju cerkvene, tudi verske določbe, kritikujejo, oberajo, sumičijo cerkvene više in njih naredbe. Da, framasoni sami bi se pač nevarno trudili rušiti cerkveno avtoriteto brez katoliških zaveznikov v liberalni suknji; ker kdor ima le še kaj katoliške zavesti, se masonstva in njegovih nauk ogiblje kakor epake, saj njegova zarota proti krščanstvu je očitna; a tisti, katerih se masoni poslužujejo in svoje kužljive, avtoriteto razdejavajoče ideje vcepljajo katoliškemu ljudstvu, so ravno liberalni katoliki se svojo „prirojeno mržnjo“ do vsake avtoritete. Po njih stegajo bratje masoni roke po papeži, škofih, po posvetnih vladarjih in drugih oblastnikih, da jih pred svetom sodijo, obsojajo, sumičijo, kakor da bi bili za svoje delovanje odgovorni ljudski druhali!

Seveda nedolžne (?) liberalno-katoliške oves se te vsloge nasproti loži navadno ne zavedajo. In vender je tako. Nič ne de, da je naslov lista še tako katolišk, da je vrednik sam celo duhoven: kdor v vsem in vsej (tudi v narodnostnih vprašanjih in politiki) ne posluša cerkve in rimskega papeža, se gotovo zaplete v mreže, katero so dandanes masoni vrgli po svetu. V vsaki številki mu lahko dokažeš nedoslednost, v katero ga je privredila slepa ljubezen in spravljivost z liberalci. Na prvi strani bo slavo pel rimskemu papežu, postelju najviše avtoritete, na

Enajst let, predno se udamimo na tretji shod, katoliški shodi se imajo obhajati odslej naprej vsako leto. Če ako se bomo večkrat videli ter razgovarjali, se nam vsajeno načela, se nam po mejsebojnem prijateljskem obdajanju obudi katoliški čut, zaupnost, ljubezen.

Na katoliških shodih se mora po posvetovalni priti do sklepov, tudi če bi bil vsako leto shod. Ti sklepi pa nimajo ostati v zapisnikih. Du-naji, ampak zadobiti morajo konkretno izvedbo po vsaj Avstriji.

V to bi se moral postaviti stalen osrednji odbor, da bi izvrševal ukrepe vsakoletnega katoliškega shoda. Po posamnih pokrajinah bi se vsatnovi spodobili, s katerimi bi neposredno obdeval osrednji odbor na Dunaji. Pododborov naloga bi bila skrbeti, kako bi se v določni pokrajini dali najprimernejši ukrepi za splošnega katoliškega shoda.

Vstanovit bi se moralo osrednje glasilo, v katerem bi se objavljali i vkrepi katoliškega shoda i določbe ter delovanje stalnega odbora in podpornikov. Ravno tako bi se morali po provincijah vstanovit novi ali pa naprostiti vse izhajajoči listi, da bodo objavljali, kar bo potrebno v tej zadevi, ter sploh pi-sali v smislu ukrepov katoliškega shoda. Naloga tega glasila bi bila pred vsem ločiti se ter prerazeti v-sake nit z liberalizmom v javnem življenju, brezobzirn obojati liberalna zmota, razkrivati skrivna na-kane liberalcev in narodnjakov brez vere in Boga.

Da, slovensko bi se morali zavestati vsi katoličani, prvič, da se nikdar in nikoli ne naročajo, niti ka-kerkoli podpirajo ne le liberalnih listov, ampak tudi drugih ne, ki ne nosijo jasno na čelu katoliškega "Črpalca", ki kakorkoli koketujejo z liberalizmom ali smrdijo po kugi, katero je sv. Stolica obsodila za najpogubnejšo.

Zavezati bi se morali nadalje, da bodo ali po katoliških listih ali po društvi ali pa po cerkvah kratkovidno ljudstvo v tem smislu tudi podučevali, kakor im. liberalno hidro v žurnalistiki in slovtvu, ter opominjajoč jih, da se pod grehom dolžni opustiti branje takih listov. Ker pijavke našega liberalnega časnika životarijo edino le iz krvi katoliškega ljud-stva, jih gotovo v enem letu vsaj polovica poerkne, kakor brk se to ljudstvo jasno zave svojega katoli-škega imena in poklica. Ko bi danes večina naročni-kov in bravcev "Slovenskega Naroda" pomen tiste "vere", ki so jo pri krstu izpovedali in s katero v arei težijo tudi vrniti, raztegnili do podliska radi-kalnega dnevnika, stavim glavo, da mu je v malo dneh odklenkalo na Slovenskem, ter si bo moral v krat-tem napisati nagrobnico: fuit illic! Skušnja uči, da se liberalci kmalu pero posuši, ako ni naročbe ali kake od drugod dohajajoče "podpore". Odvisno je tedaj edino od nas, da se jih enkrat za vselej odkri-zamo in jim na vsa usta povemo, da hočemo biti ka-toličani ne le doma, ne le v cerkvi, ampak tudi v politiki, v šoli, v slovtvu: povsod in v seboj! Povedati jim: kdor hoče zobati iz sloven-skih jasel, ako sam nima vere, drži vsaj jezik za zobmi in ne skruni naših najdražih biserov! Ena sa-ma odločna beseda, in are jim vpadе čez noč; ju-tre bodo na kolenih pred nami molili "vero". Ker, ko gre liberalca za kruh, se kmalu spamesti, liberalce se za vse svoje "prepričanje" in "ideje" še en dan ne bo postil! Tako bi se liberalni hidri vsaj zelo iztergalo ter bi se naredila neškodljiva.

Oicer bi se moralo delovanje katoliških shodov in njegovih odborov razširati na vse široke javnega življenja: na mizore mej cerkvi in državo, na šol-stvo, na časopisje, na razna slovtva, posebno pa na volitve v državni in deželne zbornice. Pred vsem in naj-prej bi morale vse delovanje za zdaj meriti na to,

trejti strani iste številke bo gorko priporočal liberalen list, ki istega papeža imenuje izvir človeštva, list, ki so ga škofje sami, nositelji najsvetejše avtoritete, obsodili, prepovedali!

Zgodovinsko se da dokazati, da liberalni kato-liki najbolj povespešujejo težnje framasonov in politič-kih puzkucuhov. Sovražniku dopade riba loviti v blodal vodi; čisto jasno vedo katoliške resnice knajo najbolj bloditi katoliški, ki spajajo Boga s hudičem, lud s smoto, resnice z lažjo — liberalni katoliški. Kdor se je navzel njih duha, ne vé, kje ima glavo, kje noge, ne vidi se pedenj daleč pred sabo ter se da slepo voliti kakor ovca.

Zatorej trdi Segur: "Povsod, po vsaj Evropi, obstoji glavna moč revolucije veliko bolj v podpiranju, katere dobivajo ejeni principi od moč postavnega reda, katere dobivajo ejeni principi od moč postavnega re-da, kakor v strasti, s katero možje nerada iz njih izvajajo posledice. Liberalizem je strup, ki mori; anachija je gušloba, ki sledi za smrtjo. In koliko mož-reda se nahaja v tem položaju? (to so liberalni kato-liki!)... katoliški so, pa še bolj liberalni, in zato provzročijo... strahno, nepreračunljivo zlo."

Zlo, katero je Pij IX. imenoval — pestis per-nitiosissima! — pestis pernitiosissima!

da se zdravi, katoliški elementi v sedanji državno-sberski desnici obratijo in scistijo ter po novih vo-litvah pomnožijo in vkrepijo, dokler se iz nje porodi prava, čista, katoliška desnica; potem je Avstrija v letih apert katoliška.

Tej bivševski zvezi bi morali pristopiti vsi av-strijski narodi brez izjeme. Samo ob sebi se razume, da kakor bi katoliška ideja stala na prvem mestu v programu, tako bi morala mnogo moč zavzemati ideja federalizma in jezikovna enakopravnosti. Hvala Bogu, da se nahajajo tudi v Nemci konservativna stranka, ki zna nase vse pravice spoštovati tudi pri tujih narodih. S tem poštenjari pobratimo se. Nem-cem pa, daš katoličani, Nemcem iz vseh Lienba-cherjev itd., ki se ne morejo toliko povzdigniti, da bi razumeli pomen našega katoliškega krika: kar nečesa, da ti drugi gošé, tudi ti drugim ne stori — takim se podajemo rok v zvezo, kar se svojimi po-nemčujecem, centralizatoričnim težnjami detijo prepri-in delajo spet mej narodi, Avstrijo razdirajo v zmielu Mazzinjevem, v zmielu ložinem. Nič ne dé, ako bi valed tega stranka federalistično-katoliškega programa imela biti šibkejša. Tu ne gre za to, koliko nas je, ampak le za to, da se združimo na zdravi, neomaj-ljivi podlagi resnice in pravice. Kjer je resnica, tam je konečno zmaga, tako gotovo, kakor je Bog v ne-bezih, tudi ko bi imela priti še le po več stoletjih.

Slednjic se samo ob sebi razume, da bi občni katoliški shodi, tudi vsakoletni, malo zdali; snovati bi se morali enaki shodi tudi po raznih pokrajinah prostranega cesarstva, da bi se tako ogenj katoliškega in avstrijskega čustva z osrednjega ognjišča daleč okrog zanesel ter v duhovih užgal ljubezen do cerkve in cesarske Avstrije.

In kaj, ko bi tudi mi Slovenci sklicali tak ka-toliški shod, in sicer vse leto! Če se ne motim, je neki odlični pisatelj naš, odločen, nevstrašljiv boritelj za katoliško reč, v svojem listu to misel vze sprožil. Premislimo tedaj, ali bi ne kazalo. Morda bi bilo vendar koristno naše javne zadeve malo prevejati ter liberalne plevе ločiti od zlatega katoliškega zrna.

Dopisi.

Iz Brd, 18. aprila t. l. — Kakor čujemo, pri-redi "Bratno društvo" v Kozani dne 12. maja t. l. veselico s jako zanimivim sporedom. K tej veselici vabila se bodo vsa bližnja narodna društva, da bi se vdeležila, če mogoče, skupno. Čisti dohodek namenjen je namreč goriškemu "Sokolu". Društvo je vreden, da mu po skromnih svojih močeh pomagamo; kajti mlado je še in stavljajo se mu ovire v njegovem de-lovanju. No, nadajamo se, da ne omaga na poti, ko jo je nastopilo, ter da se bo razvitalo sebi v ponos, narodnej stvari v korist, a nasprotnikom v zasluzen poraz. Zdej ima svoj dom, kakor smo čitali; dal Bog, da bi imelo kedaj svojo streho! — Obljubili so So-koli, da nas obiščejo na dan veselice v obilem številu. Naj bi prišla tedaj tudi druga bližnja društva v Kozano, da bi se tam spoznavali, podpirali in ob-enom veselili. Na avidenje 12. maja v Kozani!

Ajdovščina, 24. aprila. — Konec je zimskemu spanju. Logi zeleno, travniki se v pastrem cvečji leskečejo, mojster pevcev, mili nam slavček, peva pesem srečne ljubezni. Tudi mi hočemo, da prihod pomladi primerno pozdravimo. Naš Štursko-Ajdovski pevski zbor se jako lepo razvija, in da je temu istina, se lahko vsak prepriča v uedeljo 28 t. m. pri veselici. Toda ne le izvrstno petje mora vsacega rodoljuba vabiti, marveč tudi plemeniti namen veseli-ce, ki jo čisti dohodek je namenjen družbi sv. Ci-rila in Metoda. Kdo ne bi z radostjo štrtoval, ko-likor mu možno, videč, kako vrag našo dečo narodu odrguje, sovraštvom do lastnega naroda pita, ter konečno kot najhuje nasprotnike proti njih narodu ščuva. V nedeljo hočemo pripomoči, da se vsaj nekaj take dece reši iz pesti sovraga in narodu ohrani. Da se naši fantje za tako vzvišene ideje navdušujejo, to je pač živ dokaz njih narodne zavesti. Na vas je tedaj, rodoljubi, da pridete v velikem številu, ter tako našincem kažete, da ne stoje osamljeni na bo-jnici za svete ideje narodne. Pridite torej, Križani, Lokavčani, Rifemberžani in drugi nam mili sosedje v mnogobrojnem številu, ker razven preblazega na-mena, skrbjeno je i za plemenit duševni užitek, za kar vam jamči sledeči spored: 1. Domovini, mešan zbor. Fr. Vilhar. 2. Govor. 3. "Njega ni", možki zbor. Koejančič. 4. Deklamacija: Stari hajduk. Kri-lan. 5. "Na planini", mešan zbor. P. H. Sattner. 6. Na Velobitu, možki zbor. Fr. Vilhar. 7. Igra. Župa-nova Micika. Veselica se bo vršila v prostorih društva "Edinost", ktero jih je blagovoljno v ta namen od-stopilo. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnica za o-sebo 30 kr., sedež 20 kr. Glede na veselico preblagi namen se radodarnosti ne stavijo meje. Po izvršenem sporedu prosta zabava.

Izpod Čavna, 25. aprila. — Letos nam je emavroval Lokavec. Na veliko noč ob 3 popoldne zaspal je v Gospodu gospod Fidel, a njega zemeljske ostanke shranili smo v torek ob 8. Licem ni bil po-kojnik toliko znan, kolikor lepim zgledom i dobrim delom. Pisali so ga za Okorna, a Podčavanci poznali so ga malone edino za gospoda Fidela. Narodil se je leta 1806 dne 24. aprila v Kranji, bil je v du-hovna posvečen 20. avgusta 1833. Kapelanoval je v Kamnjah 6 let; vikaroval 16 let na Gradišči (pri Prvačni) in od leta 1856 do 1868 v Lokavci. Leta 1865 je ostepel i v tej nevolji služboval je 3 leta. Poslednja 4 leta i pol je pa preživel ležeč v postelji. Kakor v službovanju, bil je tudi v svojem mirovanju jako uslužen in spovedoval je do poslednjih dni. Bil je moder učenik, katerega je vse rado poslušalo. Odkar je ostepel, imel je čitatelja, ki mu je predi-kal vsakovratno berilo, posebno pa knjige nabožne resnice in druge — ali edino — slovenske liste. V Slovencih ni blagotvornega društva, katerega bi ne bil ou gmotno i zdatno podpiral. Mnoga njega dobra dela zapisana so v raznih letnikih "Zgodnje Danice"; nadajamo se, da ne bodo izbrisana iz knjige življenja. "Narodni dom" v Ljubljani mu je bil tudi pri-srči, i njemu poslal je primeren prispevek. V ko-likem spoštovanju je pokojnik bival pri Lokavčanih, svojih poslednjih duhovnjanih, dokazal je veličastni pogreb. Udeležila se ga je vsa občina, daji je bila doba pogreba neprikladna, dalje starostništvo polno-štavilno, društvo za podporo pokojnikov, veteranstvo, očetje kapucini iz sv. Križa in 5 svetjih duhovnov. Pokojnik več en ti epomin! Dal nam Bog mnogo Fidelov!

Na Livku, 14. aprila. — (Slovenci v Rimu).

Draga "Soča", približalo se je leto, odkar smo romali v Rim Slovenci iz gor in iz Gorice, in ti, draga "Soča", si prav malo o tem poročala. Če ti je ljubo, objavi ta mal dogodek o našem potovanju. Dne 11. aprila t. l. ravno ob 9. uri zjutraj pridemo na vrata cerkve sv. Petra; od začudenja vsi prevzeti ne vemo, je li res, da smo v Rimu, ali se nam le sanja. Ko se zavemo, priporočimo se sv. Petru in se pripravljamo, da bi poizvedeli kje za stanovanje, pa ubogi priprosti kmetje, kako in kam v Rimu? Go-tovo nas je sv. Peter čul, da si dobimo srčnost kmalu, in se podamo na levo pod stebri ali kolonami le ne-koliko korakov, in že smo pred stanovanjem č. g. kanonika Antona de Waala, se se ne motim. Da-ber gospod je, Bog mu daj zdravlje. Poskušamo pro-siti po laško in po nemško, kakor pojde lože; go-spod je Nemec, bilo je bolje po nemski; in ko mu rečemo, da iščemo stanovanje, vpraša, ali smo romarji in od kod. Rečemo mu: iz Avstrije. Vpraša, a kak-šnim odborom smo prišli; rečemo, z goriškim. "In kaj vaš vodja vam ni priskrbel stanovanja?" "Ne; saj smo ga prosili, pa je rekel, da ima dosti drugih." "Ja, moj zavod je že napolnjen; pa poskrbim, da do-bite moški in ženske po moči stanovanje; saj vem, da sami se ne veste kam obrniti." Oh kako smo bili veseli, da smo bili tako srečni, ker nas je blago-srčni g. dobro in po ceni preskrbel. In ko smo vi-deli, kako so učeni gospodi stikali po mestu in iskali stanovanje, čutili smo potrebo poiskati še gostilno, ker bili smo še popolnoma tešč.

Le nekaj korakov in že smo v gostilni in ker smo dobro postrežbo dobili, se dogovorimo, da se dobimo vsak dan tu opoludne in zvečer. In tako se je tudi zgodilo; vsak dan, ko pridemo skupaj, po-govarjamo se, kje smo bili, kaj smo videli, kaj se nam je pripetilo itd. V isti sobi pri nasprotni mizi je vsak krat ena in ista družba gospodov. Zapazimo, da nas opazujejo in poslušajo; ko mi govorimo, oni utihnejo in nas poslušajo; mi se za to dosti ne zme-nimo; le govorimo naprej. Ko pa opazijo, da tudi laško umemo, se nam eden preprijazno približa in nas spoštljivo zavpraša, kakšen je naš jezik, ki ga mi govorimo. "Slovenski, mi smo Slovenci." Zelo začuden in radoveden vpraša: odkod ste. "Iz Av-strije". "Kako se kliče mesto in kraj?" "Od Gorice". On je povedal: "Jaz sem iz nemškega Tirola, sem visokošolec že več let v Rimu", ter da zna več je-zikov in da slovenskega še ni nikdar slišal in da se mu zdi zelo lep in da mu možno dopade, posebno ženski glas, da ou bi ga zelo rad znal. Reče, da naj mu damo knjigo, da jo čita, in naj mu povemo, ali prav čita in kaj čita; in v več besedi je pravil nemških ali pa laških in prosil, naj mu slovenske predstavimo; ou je pa v svoj dnevnik zapisaval, in za to malenkost se je nam zelo zahvaljal.

Politični razgled.

Na Dunaji bili so velikonočne praznike precejšnji nemiri. Društvo, ki ima v svojih ro-kah dunajski tramvaj, skrbi prav dobro za svoje koristi, a ne tako za koristi svojih kočijažev, ki morajo včasih delati po 18 ur na dan. Zato so kočijaži zahtevali višjo plačo in manj dela,

ali kapitalisti so bili gluhi za te prošnje. Nato so kočijazi čez praznike delo ustavili in ljudstvo je one s kamenjem lučalo, ki so se udali zahtevam društva in so vozili. Prišla je policija in vojaki, da bi ljudstvo razgnali, pa tudi te so s kamenjem lučali in mnogo njih ranili. Zdaj je zopet mir; vlada bo posredovala, da se zboljša žalostno stanje teh belih sužnjev. Dunajčani imajo sploh srce za trpeče hlapce židovskega tramvaja. Židi so tožili Taaffeja, da jih kristijani preganjajo; „Vaterland“ pa objavlja to židovsko ovadbo.

Razpušteni so deželni zbori goriški, kranjski, istrski, dalmatinski, tirolski, češki, moravski in galiski ter je naloženo deželnim vladam, naj v kratkem razpišejo nove volitve, da se izvršijo, predno pritisne poljsko delo.

O srbskem bivšem kralji se pripoveduje, da je stopil 20. t. m. v Jeruzalemu v neki samostan in da namerava postati patrijarh srbski; drugi pa trdijo, da je stopil le čez prag, a ne z namenom, da bi notre ostal. Kraljica Natalija pride 14. maja v Belgrad, kjer jej napravljajo slovesen sprejem.

Francozi odprejo svotovno razstavo 1. maja. General Boulanger je zapustil Bruselj ter odšel v Anglijo, ker v Belgiji ga niso radi videli.

V Rimu je končal svoje pridige pater Avgustin iz kapucinskega reda z blagoslovom na cerkev in domovino ter je imel potem dolgo avdienco pri sv. očetu papeži. Razni listi in politične stranke bi rade imele slovečega kapucina kot svojega pristaša ali pokrovitelja, pa menimo, da brez uspeha.

Rumunija je dobila novo ministerstvo, ki Avstriji ni preveč prijazno. — Bismarkova „Kölnische Zeitung“ razpravlja prihodnost poljsko, zato da bi Poljake pridobila za Nemčijo; pa tudi drugod se bližajo Poljakom, da bi si jih storili prijatelje.

Domače in razne vesti.

„Rimski Katolik“ je nekaterim našim čitateljem najbrže še malo znan. V današnji številki podajemo jim v uvodnem članku in v listku daljše odlomke iz začnjega njegovega zvezka. Iz teh se čitatelji vsaj nekoliko poučijo o njegovi pisavi. Sestavek o katoliškem shodu na Dunaji je času primeren, ker shod se bo vršil že prihodnji teden. Članek o katoliškem liberalizmu je jasen in radi svoje razumljivosti posebno v drugem delu jako zanimiv za naše razmere. — Zamolčati pa ne smemo, da je „Soča“ vzbudila nevoljo imenovanega lista. Daljši „kritiki“ o Vošnjakovih „Pobratimih“, v kateri med drugim list slika tega pisatelja kot delavca za denar, dodal je to le opazko: „In s takimi značaji (kakeršen je opisan Vošnjak) bi se katoliški Slovenci družiti? — Mir in sprava s takimi liberalci bi nam nalagala o enakih delih, kakor so Vošnjakovi „Pobratimi“ vsaj molčati, ker nikakor jih javno obsojati. Pravim, vsaj molčati, ker spravljivost gre žalibog večkrat v tako daleč, da celo listi, ki se smatrajo za konservativne, brezverske knjige in časopise neredko nad vse hvaležno in gorko priporočajo, v čemer se vže od nekdej odlikuje Goriška „Soča“. A vže molčanje bi neizmerno škodilo: kdor molči, pritruje; in to je dovolj, da se občinstvo vže na take proizvode ter se slovensko besedo sroblje strup brezbožnih naukov. Ne; ako nečeno, da nam gajilo jabolko liberalizma, ki se je vtisnil v naše slovenstvo in javno življenje, ne okuži, kar je še zdravega v našem ljudstvu, v mladini, vrzimo je hitro od sebe, bodi njegov olupek še tako naroden. — Zveze z liberalci: ne; kdor se z njimi zavezuje, izdaja vero in vest!“ — Koliko smo pripomogli v razširjanje „brezverskih knjig in časopisov“ s svojimi priporočili, ne vemo; to pa vemo, da „liberalci“, ki hoče svoje blago razpečati, ne potrebuje in ne želi nobene druge stvari tako nujno in vroče kot tako „kritiko“, kakeršno objavlja „kritik“ „R. K.“, kajti med vsemi priporočili kake knjige med Slovenci se ni do zdaj nobeno tako dobro obneslo, ko taka „kritika“. Kdo podpira torej z večjim vpehom liberalizem in framaconstvo? — Na vprašanje, ali prištevamo onim najlepšim delom, s katerimi je „Zvon“ obogatil našo leposlovno književnost, tudi izledke iz „verskih bajk“ J. Trdine, priobnjenih v „Zvonu“ 1. 1881 in 1884, odgovorjamo, da ne; a dostavljamo, da med najlepša dela niti onega ne uvrščamo, kar piše Tone od Kala v „R. K.“ o ženskah, rekoč: „Jaz — da se prav odkrito spovem — jim (žen-

skam) nisem bil nikdar preveč naklonjen. Ne vam zakaj. Quod natura non dedit... Ali kaj sem hotel reči? Ne, ne bojim se, tudi če mi oči izključajo, povem odkrito in brez ovinkov: kar se tiče žensk, je bilo vedno in vselej moje trdno prepričanje, da bi se jim jeziki vsaj za tretji del prirezali in bi jih vse doma pozapri mej štiri zidove in jim glavo vklebali v natvezavnico, da bi se ne mogla nobena dvigniti mesecov ozreti ne na levo ne na desno. To bi bil moj prvi in najnujnejši predlog, ko bi imel govoriti na kakem taboru“. Menimo, da to niti v „R. K.“ ni lepo.

Cesaričinja vdova Štefaniya, piše „Slovene“, vdeleževala se je božje službe velikega tedna v cerkvi sv. Antona novega v Trstu. V petek so jo spremljale v cerkev mati, kraljica belgijska, princesinja Klementina in dve dvorni dami. Po službi božji si je ogledala grško cerkev. V soboto popoldne so zopet prišle dvorne dame k vstujenju v cerkvi sv. Antona novega, kjer imajo odločen poseben kor. Ljudstvo jih je povsod spoštljivo pozdravljalo.

Katoliški shod na Dunaji bo imel premočno obiskovalcev; do 20. t. m. oglasilo se je 1500 udeležnikov. Kar je še vstopnice, oddajo se gospem (v ložah) in drugim prosilec, pa ne vsem, ker toliko vstopnic ni. Prevzvišeni gospod knezpoduško goriški odpelje se na Dunaj v nedeljo zvečer.

Deželni zbor goriški je razpuščen s cesarskim patentom in namestništvu v Trstu je naloženo, naj v kratkem razpiše nove volitve in poskrbi, kar je za njo potrebno. Že v zadnji številki smo povedali, koliko poslancev volijo Slovenci v deželni zbor goriški v posameznih skupinah in kdo ima volilno pravico. V kmečkih občinah so volitve posredne, to je v posameznih županih izberejo se najprej volilni možje in ti volijo poslance tam, kjer ima okrajno glavarstvo svoj sedež. Volilne možje volijo v vsakrati občini ali županiji tisti občani, ki so bili vpisani pri zadnjih občinskih volitvah v prvem ali drugem volilnem razredu, in sicer v tisti občini, v kateri so bili vpisani, kar je važno za tiste, ki so morda v zadnjih letih premenili stanovanje, n. pr. uradniki in duhovni. V trgih so volitve neposredne, to je vsak, ki je bil pri zadnjih občinskih volitvah vpisan v prvem ali drugem razredu, pove pred volilno komisijo toliko imen, kolikor poslancev je treba voliti. V velikem posestvu ima na naši strani vsakdo volilno pravico, kdor plačuje zemljiškega in hišnega davka najmanj 50. f. pa tako, da pride vsaj 40 gl. na zemljiški davek. Vsakdo naj preračuna, koliko davka plačuje, da bo vedel. Uradni list „Osservatore Triestino“ prinese o svojem času imena vseh veleposestnikov na naši strani. Kdor ne dobi med njimi svojega imena, naj tirja od davkarja ali od davkarji, pri katerih plačuje davek, naj mu dajo spridevalo, koliko davka plačuje, kar morajo davkarje storiti brezplačno za volilne namene. Prošnjo brez koleka in podprto s temi spridevali naj pošlje vsakdo v 14 dneh po razglasu v Trst, kjer ga na to sprejmejo v vrsto volilcev v velikem posestvu. Do sedaj navadno niso sprejemali cerkva med volilce v velikem posestvu, če tudi plačujejo dovolj davka. Ker je deželna volilna postava pri nas enaka volilnim postavam v drugih deželah, kjer tudi cerkve volijo, bilo bi vradno potegovati se za njih volilno pravico najprej pri veleslavnem namestništvu in potem pri najvišji sodnji. Ali kdo plača stroške za tako pravdo?

Vabilo. Častim se s tem sklicati ustanovni zbor ženske podružnice sv. Cirila in Metoda v Gorici na dan 28. aprila t. l. ob 2. uri popoldan v dvorano tukajšnje slovenske čitalnice ter najljubneje vabiti posebno velečastite gospe in gospice, da bi blagovolile priti v čem večem številu. Dnevni red: 1. Volitev začasnega odbora. 2. Vprejetje in potrjenje podružničnih pravil. V Gorici, 21. aprila 1889. Vodstveni pooblaščenec družbe sv. Cirila in Metoda. — Menimo, da temu vabilu nam ni treba dostavljati še posebnih opazek in opominov, ker vemo, da naše gospe in gospodine poznajo pomen in potrebo družbe sv. Cirila in Metoda, ter da so tudi pripravljene pospeševati po svojih močeh blago delo narodne vaje na edini pravi kristanski podlagi, katero si je izbrala imenovana družba. Torej ne dvomimo, da pri ustanovnem občem zboru se snidemo v obilnem številu.

Zahvala. Podpisano načelnitvo časti se izreči najljubneje zahvalo veleč. gospodu notarju Josipu Kravčiču v Gorici za trud in stroške, koje je imel za podružnične družbe sv. Cirila in Metoda pri sestavljanju pogodbe glede potrebnih najemnin, kakor tudi precast. gospodu Josipu Kravčiču, dekani v Tolminu, za osem fur., koje je daroval za otroški vrt v Pevmi o velikonočnih praznikih. Gorica, 20. aprila 1889. Načelnitvo podružnice družbe sv. Cirila in Metoda.

Vojaški nabori bodo v Ajdovščini 6., 7. in 8. maja, v Gorici 10. in 11. maja v občinski kosarni v St. Roku za mesto goriško ter 13., 14., 15. in 16. maja za okolico goriško. 13. in 14. v Cervignanu; 15. v Trstici (Montebelluna); 18. in 20. v

Kanalu; 22. v Bolci; 22. in 23. v Sežani; 24., 25. in 27. v Tolminu; 25. in 27. v Komnu; 29. in 31. v Cerknem; 29. v Gradišči; 31. in 1. junija v Korunu.

Volitve v mestno starasinstvo bodo 8. maja za tretji razred, 14. maja za drugi in 17. za prvi razred, vsakrat v mestni dvorani poleg mestnega vrta od 9. ure zjutraj do 1 ure popoldne. Ako bi bila potrebna ožja volitev, vršila se bo tisti dan o 5. uri pop. — V tretjem razredu izstopijo starasine: A. Battistig, baron Codelli, dr. Venuti; v drugem; vit. Bosizio, J. Bramo, dr. Della Bona, K. pl. Ritter, Miroslav Simčič; v prvem: dr. Nardini, dr. Seitz, dr. Verzegnassi. — Vabilo k volitvi, ki velja ob enem kot izkaznica, naj vsak volilec dobro shрани, ker brez nje ga ne pustijo voliti. Kdor bi je ne dobil o pravem času, naj se oglasi še tisti dan pred volitvijo na magistratu, kjer na dajo drugo.

Demonstracije se v Gorici naj navadno, posebno pri konjskih dirkah in pri tekanju kolesarjev. Če zmaga človek ali konj iz kraljestva, strastansko ploskanje; če zmaga kdo drug, pa nasprotno. Tako se je godilo tudi letos; ker je zmagal na Bojicah Dunajčan čez Videmca, so vidič morda na ramah nosili ter upili mu, da je bilo oglušeti. Tudi to je le „otročarija“.

Požar je bil nastal velikonočni ponedeljek v mlinu g. Kocijančiča za žveplo v Muhi pri Ločniku. Poslopje je bilo zavarovano pri „Slaviji“ in včeraj je že bil glavni zastopnik iz Ljubljane, g. Ivan Hribar, na mestu nesreče ter ocenil storjeno škodo, ki se točno povrne.

Vinarsko in sadjarsko društvo v Dornbergu priredi kakor navadno vsako leto tudi letos razstavo vin in sicer dne 5. maja v šolskem poslopju. Popoldne bode tombola s primernimi dobitki, namreč sodeček vina za tombolo in kmetijsko orodje za druge dobitke. Po končani tomboli pokušalo se bo vigo sploh, posebno pa ono, katero komisija c. k. kmetijskega društva v Gorici kot dobitka podeli. Kateri razstavi vabi podpisani odbor vse prijatelje vinorej in kmetijstva sploh, posebno pa vinotirčce. Tem bode posebna prilika izbrati si vina, katera so še na prodaj, in zvedeti tudi ceno. Nadejamo se obilne udeležitve. Za vinarsko in sadjarsko društvo v Dornbergu.

Odbor.

Učiteljsko društvo za Sežanski okraj bode zborevalo v Sežani 2. maja t. l. ob 10. uri dop. Dnevni red: 1. Verifikovanje zapisnika zadnjega zborovanja. 2. Predavanje g. nadzornika o računstvu. 3. Poročilo o zborovanju „zaveze slov. učit. društev.“ 4. Poročilo tajnikovo, blagajnikovo in pevorodjino. 5. Volitev društvenega vodstva. 6. Razni nasveti. Odbor.

Podmelska čitalnica priredi v nedeljo 28. t. m. besedo na čast svojemu udu in bivšemu predsedniku predastitemu gospodu župniku Josipu Skočirju s sledečim sporedom: 1. „Za dom“, Volarič; petje. 2. Predsednikov nagovor. 3. „Slovani na dan“, Volarič; petje. 4. „Krst pri Savici“, dramatični prizor. 5. „Slovenec sem“, dr. Ipavice. 6. „Slovenska deklica“, Avg. Leban. 7. „Gluh mora biti“, vesela igra. 8. „Ustaj“, M. Pavlinovič; petje. Začetek ob 7 1/2 uri. Vstopnina 20 kr. K obilni udeležbi vabi Odbor.

Matej Cigale, sloveč slovenski pisatelj in prolagatelj državnega zakonika, umrl je 20. t. m. na Dunaji po kratki bolezni, previden se svetotajstvi katoliške cerkve. Ranjki je bil rojen v Črnem Vrhu nad Idrijo pred 40 leti. Učil se je v Idriji, Gorici, Ljubljani in na Dunaji. Uredoval je „Slovenijo“, spisal Welšov slovar ter pravniko in znanstveno terminologijo slovensko ter pisal in prevajal v razne liste. Mnogo njegovih nasvetov o slovanski pisavi bilo je splošno sprejetih. Naj v miru počiva.

Služboznik nemško-slovenski za cesarsko kraljevo vojsko. Drugi del. Drugi natis služboznika iz leta 1873. (Bojna služba). Poslovenil Andrej Comel plemeniti Sočebčan, c. kr. major v pokoj. Ljubljana 1889. Samozalozba. Natisnila „Narodna Tiskarna“ v Ljubljani. To je naslov ravno dotiskani knjigi, ki dobro dojde slovenskim vojakom in jo že šestnajsta vojaška knjižnica, ki jo je izdal neumorni gospod major Comel plemeniti Sočebčan. Služboznik obseza v nemškem in v slovenskem govoru nad 260 strani, a stoji samo 80 kr., kar je gotovo jako nizka cena. Dobiva se kakor druge knjige: Služboznik za c. kr. vojsko, 1. in III. del, „Garnizonska in strojna služba“, „Pouk o zemljišču“, „Osnova vojske“, „Slovnica vojaška“ itd. pri gospodu pisatelji v Gradci, Grabachgasse 40, naroči se pa lahko tudi v raznih knjigotrdnicah. Knjiga se dá brez nevarnosti v roke mozem, ki so dovršili dvajseto leto.

Nove knjige. Janez Laharzar, organist na St. Viški gori, pošta Tolmin, izdal je v Blaznikovi tiskarni v Ljubljani „Smarinčne pesmi“, osem, za sopran, alt, tenor in bas. Pesmi stanejo 30 kr. in se dobivajo v „Kat. bukvarni“ v Ljubljani, pri G. Likarji v Gorici in pri skladatelji, ki je ob enem

založnik. — V zalogi Leona Woerl-a na Dunaji, I. Spiegelgasse 12, izšla je v tretji izdaji knjižica „Kirchen- und Staatsgedanken“, katero je spisal znani in slavni Sebastian Brunner leta 1848. Ako bi jo bili mi spisali, bi se nam najbrže reklo, da rušimo cerkveno in svetno avtoriteto. Namejena je v spomin letošnjega kat. shoda na Dunaji in stane 30 kr. — V isti zalogi izšel je govor, katerega je imel državni poslanec dr. Špelina v dežavnem zboru dne 27. marca t. l. o pospeševanju vrnosti na višjih šolah, s katerimi dostavki. Stane 10 kr. — Filip Haderlap Jurjev v Celovci izdal je tiskom J. Krajca v Novem mestu 12. in 13. snopič svojih „Koroških bukvic“. Vsak snopič stane 10 kr. Predno jih kdo otrokom ali gojencom izroči, naj jih pregleda ali pa naj jih pošlje vestnemu in vsčemu kritiku v presojo.

Goriška izlet aredi meseca maja t. l. v Brda in namerava letos vsč izletov prirediti — zato naj si člani prizadevajo kmala priskrbeti si društveno obleko, da bodo z njo društvo odlikovali. ODBOR.

Historica uredništva. Dopol o dvojni meri na nekem tukajšnjem javnem zavodu došel nam je prekasno in brez imena dopisnikovega. — Zahvale in poslanice med inserati sprejemamo le s podpisom in proti plačilu.

Gestreifte und karrirte Seidenstoffe von 80 kr. bis fl. 3. 65 p. Met. — (ca. 650 versch. Dess.) — vora. roben- und stückweise porto- und zollfrei das Fabrik-Dépôt G. Henneberg (K. u. K. Hoflieferant), Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

Rohseidene Bastkleider fl. 10.50 per Robe und bessere Qualitäten versendet porto- und zollfrei das Fabrik-Dépôt G. Henneberg (K. u. K. Hoflieferant), Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

SLUŽBA

organista, koji bi bil ob enem tudi občinski tajnik, se v občini Lokve (Corgnale) razpisuje. Plača 1 fl. na dan s prostim stanovanjem. Prosilci naj se osebno ali pa pisмено s prošnjami do 10. maja pri podpisnem županstvu oglašijo.

Županstvo v Lokvi (Corgnale, via Divača)

dne 25. aprila 1889.

Župan: GREGORČIČ.

Z dovoljenjem c. k. namestništva v Trstu odprl je podpisani posredovalico (agencijo) v Glediških ulicah v Gorici (Via Teatro) št. 8 ter posreduje za posojila na hipoteko, za stanovanja in za vsakovratne službe ter prebira in prestavlja na deželna jezika vsakovratne spise in uradna pisma. Zato se uljudno priporoča slavnemu občinstvu.

Josip Dugulin
c. k. davkar v pokoji.

Podlga naročeno blago dobro spravljeno in poštnino pristo.

Visokocastiti duhovščini

priporočam se vljudo podpisani v napravo cerkvenih posodnih orodja iz čistega srebra, kineškega srebra in iz medenine najnovejše oblike, kot

menstranc, kelihev, svetilale, svečalkev

itd. itd. po najnižji ceni. Zadovoljim gotovo vsakega naročnika, bodisi da se delo prepusti mojemu ukusu bodisi da se mi je predložil načrt.

Stare reči popravim, ter jih v ognji porlatim in posrebrim. Če. gg. naročniki naj mi blagovolj poslati iste nefrankovane.

Theodor Slabanja,
srebrar v Gorici, ulica Morelli št. 17.

Podlga naročeno blago dobro spravljeno in poštnino pristo.

STALNE CENE

KDOR HOČE

OBLECI SE DOBRO,
po ceni

in ob enem lično, naj se potruži
v veliko skladišče

IGNACIJA STEINER-JA

v Gorici, Gospodske ulice 5,

kjer dobi vedno veliko zalogo gotove obleke po zadnjem kroji, toliko za može in mladeniče, kolikor za otroke, in vse po cenah, ki se ne bojijo tekmovanja, n. pr. vrhna suknja pomladna . . . od 7.— f. višje
popolna obleka z volne . . . 6.25
hlade . . . 2.—
popolna obleka za dečke . . . 4.50
oblačilce za otroke . . . 1.95
vrhna oblačila za otroke . . . 2.75
ulster pomladni od . . . 13.—
chesterfield . . . 20.—
zaponke (sacchetti) . . . 4.35

in mnogo drugih reči n. p. obleke za sobo, dokolenke, srajce hribolazcem, pokrivala kolesarjem, nepremočni plašči, zavrtnice, srajce, ovrtniki, nogavice in vedno.

osrednja zaloga

zdravstvenih jop prof. dr. G. Jaeger-a po tovarnihi cenah.

Dalje

najbogatejša zbirka domačih in zunanjih rob, toliko za prodaj po metru, kolikor za delo po meri, ki se izvršuje v svoji krojačnici.

Kakor tudi

velika in dobro izbrana zaloga izdelkov za gospe in deklice z naslednjimi reči in cenami

watherproof od 2.— f. višje
zaponke . . . 3.65
prašilke . . . 7.—
vizitno . . . 7.60
jersey . . . 1.95

krila in hlače s flanelo, nepremočni doprsniki najnovejše sestave, in tako tudi za gospe zdravstvene jope, hlače, nogovice, oprsniki prof. dr. G. Jaegera.

Če katera obleka ali posamezen del ne gre prav, vzame se nazaj brez zgube za pošiljavec ter se zamenja z drugim po izboru.

STALNE CENE

STALNE CENE

STALNE CENE

STALNE CENE

STALNE CENE

STALNE CENE

STALNE CENE

Na drobno in na debelo.

JOŽEF CULOT

v GORICI v RAŠTELJI;

obilna in mnogovrstna zaloga norimberških, galanterijskih, malih reči in igrač.

Največi izbor blaga za raznoščke (hvizirarje) kramarje, čevljarje in krojače, potem molkov, svetih podob, roženkrance itd.; priporoča svojo veliko zalogo ures ali lepotečij, tapicerij, olupševalnega papirja kakor tudi zlate in srebrne podlga za mrtvaške truge po fabričnih cenah, veliko zalogo sveč in veliko zalogo čevljev vsake sorte za male in velike cene in može itd.

POSEBNOST

VRTNA SEMENA

vsake vrste in gotove dobrote.

CENE

tako nizke, da se ni bati tekmovanja.

Na drobno in na debelo.

Novo štacuno z usnjem

odprl sem te dni v Gorici v Raštelji h. št. 9 ter oskrbel jo prav bogato s vsakovrstnim usnjem, s podplati in s vsepi, kar se potrebuje pri čevljarski obrti. Cene so jako nizke in blago prav dobro; zato vabim uljudno slavno občinstvo, naj bi me blagovoljno obiskovalo v prav obilnem številu, kor vsakdo bo izvrstno postrežen.

Se spoštovanjem

ANDREJ JAKIL,

strojar in štacunar.

Vinice na Dolenjskem, dne 12. jan. 1889.

Blagovolite mi poslati dvanajst steklenic Vaše esence za želodec.

Pohvalno omenjam, da je bila raba lani poslanih 36 steklenic izvrstna. Bolniki raznih vrst so vživali osenco z najboljšim vspehom. Neka bolnica je bila že za smrt bolna, vsi so mislili, da mora v malo urah umreti; toda komaj je zavžila nekoliko kapljic esence, je že okrevala in čez nekoliko ur popolnoma ozdravela — med tem, da je bila poprej več dni že skoraj na smrtni postelji. Esenca se tedaj zaradi njenega izvrstnega vpliva sama najbolje priporočuje.

Z odličnim spoštovanjem

JURIJ KÖNIG, župnik.

V steklenicah po 15 kr. nahaja se v vseh lekarnah v Gorici, Tolminu, ervignanu, Gradu, Gradišči, Trzinu, v Trstu, na Stajerskem, Koroškem, Kranjskem, Hrvaškem, v Dalmaciji, Istri in na Tirolskem.

Gosp. G. Piccoli-ju,
lekarnarju v Ljubljani.

Samo sredi Raštelja št. 7.

ANTON POTATZKY
v GORICI.

Zaloga norimberškega drobnega blaga

razprodaja na debelo in na drobno.

ZA POMLAD

SEMENA

razne detelje, olupševalne in zarastilne trave, krmno repo in razna zelenadna semena.

Samo sredi Raštelja št. 7.

ZA KOSARNO ŠT. 9.

K lepemu čevlju.

(Alla bella Scarpa).

Nahaja se zaloga obuvale, dobro izbrana, vsakovrstnega blaga za gospode, gospe in za otroke vsake starosti in velikosti, ter se dobiva bogata zbirka usnja prvih strojarjev, tako da se more izvršiti z vsč častjo vsaktero naročilo po tako nizkih cenah, da se ni bati nikakega tekmovanja.

Z odličnim spoštovanjem

G. M. COCIANCIG.

Izdavatelj in odgovorni urednik: M. KORSIC — Hilarijanska Tiskarna v Gorici.